

मखिविद्रुमवैदूर्यजालान्तरितरूपके ।
 स ताभ्यां दर्शितस्तस्य तातोऽस्माकमसाविति ॥ १०३ ॥
 वीरः कुबलयाश्वोऽयं पिबे चासौ निवेदितः ।
 ततो ननाम चरखौ नागेन्द्रस्य ऋतध्वजः ॥ १०४ ॥
 तमुत्थाप्य बलाद्गाढं नागेन्द्रः परिषस्वजे ।
 मूर्ध्नि चैनमुपाग्राय चिरं जीवेत्युवाच सः ॥ १०५ ॥
 निहतामिषवर्गश्च पिबोः शुश्रूषणं कुरु ।
 वत्स धन्यस्य कथ्यन्ते परोक्षस्यापि ते गुणाः ॥ १०६ ॥
 भवतो मम पुत्राभ्यामसामान्या निवेदिताः ।
 त्वमेवानेन वर्द्धया मनोवाक्कायचेष्टितैः ॥ १०७ ॥
 जीवितं गुखिनः स्नाद्यं जीवन्नेव मृतोऽगुणः ।
 गुणवाम्निर्दतिं पिबोः शशूणां हृदयज्वरं ॥ १०८ ॥
 करोत्यात्महितं कुर्वन् विश्वासञ्च महाजने ।
 देवताः पितरो विप्रा मिचार्यिविकलादयः ॥ १०९ ॥
 बान्धवाश्च तथेच्छन्ति जीवितं गुखिनश्चिरं ।
 परिवादनिवृत्तानां दुर्गतेषु दयावतां ॥
 गुखिनां सफलं जन्म संश्रितानां विपन्नतैः ॥ ११० ॥

अह उवाच ।

एवमुक्त्वा स तं वीरं पुत्राविदमथाब्रवीत् ।
 पूजां कुबलयाश्वस्य कर्तुंकामो भुजङ्गमः ॥ १११ ॥
 ज्ञानादिककर्मं कृत्वा सर्वमेव यथाकर्म ।
 मधुपानादिसम्भोगमाहारञ्च यथेक्षितं ॥ ११२ ॥